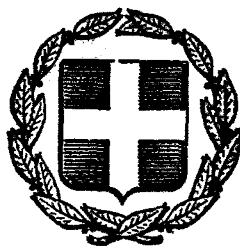

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 5 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1981 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 292

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1221

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 960/1979 «περὶ ἐπιβολῆς ὑποχρεώσεων πρὸς δημιουργίαν χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κτιρίων καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων» καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. 960/1979 ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Ἄρθρον 1.

1. Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν κτιρίων ἐπιβάλλεται ἡ ἐκπλήρωσις τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑποχρεώσεων πρὸς δημιουργίαν χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων.

Τῶν ὑποχρεώσεων τούτων ἀπαλλάσσονται:

α) Ἀνεγειρόμενα νέα κτίρια, ἢ προσθῆκαι ἐπὶ ὑφισταμένων κτιρίων πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος, ἢ προσθῆκαι ἐπὶ κτιρίων δι' ἃ ἐξεδόθη νομίμως ἄδεια οἰκοδομῆς ἄνευ τῆς ἐπιβολῆς τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρεώσεων. Τὸ συνολικὸν ἐμβαδὸν τῶν ἀπαλλασσομένων τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ παρόντος νόμου νέων κτιρίων ἢ προσθηκῶν, δύναται νὰ ἐξικνῆται μέχρι τοῦ ὁρίου τῶν 200 τ.μ. ὡς εἰδικώτερον ὑπὸ τῶν Π. Δ/των τῶν παραγρ. 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος ὁρίζεται.

β) Τὰ ἀναστηλούμενα παραδοσιακὰ κτίρια, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς ἐν λόγῳ ἀναστηλώσεως ἐπαναφέρεται τὸ κτίριον εἰς τὴν ἀρχικὴν μορφήν του.

γ) Τὰ κτίρια τὰ ὁποῖα ἀνεγείρονται ἐντὸς οἰκισμῶν ἢ τμημάτων οἰκισμῶν χαρακτηριζομένων ὡς παραδοσιακῶν καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἔχουν θεσπισθῆ εἰδικοὶ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως καὶ προστασίας.

δ) Κτίρια κριθέντα κατεδαφιστέα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, συνεπείᾳ σεισμῶν, ἐφ' ὅσον ἐπανοικοδομοῦνται κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπιφάνειαν καὶ χρῆσιν.

2. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑποχρεώσεις τοῦ κυρίου ἢ τῶν συγκυρίων τοῦ ἀκινήτου δύνανται νὰ ἐκπληροῦνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει:

α) Διὰ δημιουργίας ἐπὶ ἐστεγασμένων ἢ μὴ χώρων, τῶν ἀπαιτουμένων θέσεων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ γηπέδου, ἐφ' οὗ τὸ κτίριον.

β) βα. Διὰ τῆς κτήσεως κατὰ κυριότητα ἐπὶ ἐστεγασμένων χώρων δημιουργουμένων μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1981 τῶν ἀπαιτουμένων θέσεων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων ἀποτελουσῶν διῃρημένας ἰδιοκτησίας, εἰς ἕτερον ἀκίνητον, καὶ

ββ. διὰ τῆς διαμορφώσεως ἐπὶ ὑπαιθρίων χώρων, τῶν ἀπαιτουμένων θέσεων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων εἰς ἕτερον ἰδιόκτητον γήπεδον.

Οἱ κατὰ τὰς περιπτώσεις βα καὶ ββ χῶροι σταθμεύσεως δέον νὰ εὑρίσκωνται ἐπὶ καταλλήλου ἀκινήτου μὴ ἀπέχοντος τοῦ ἐξυπηρετουμένου κτιρίου πλέον τῶν ὀκτακοσίων (800) μέτρων, εἰς νοητὴν εὐθεῖαν γραμμὴν μετρουμένην μεταξὺ τῶν δύο πλησιεστέρων σημείων τῶν ἀκινήτων.

Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω περιπτώσεων α καὶ β ὁ κύριος τῶν χώρων σταθμεύσεως συντάσσει ἐνώπιον συμβολαιογράφου δήλωσιν, μεταγραφομένην εἰς τὰ βιβλία μεταγραφῶν, ὅτι αἱ θέσεις αὗται τίθενται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου εἰς ἐξυπηρέτησιν τοῦ συγκεκριμένου κτιρίου ἢ διῃρημένων ἰδιοκτησιῶν τούτου.

Ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις μὴ ἐστεγασμένων χώρων κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὁριζόμενα εἰς τὴν παρ. 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου καθὼς καὶ ἡ αὐτοτελὴς μεταβίβασις ἐστεγασμένων χώρων κατὰ τὰ εἰδικώτερον εἰς τὴν παρ. 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα. Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται ἡ ἀντικατάστασις τοῦ κατὰ τὴν παροῦσαν περίπτωσιν ἐξασφαλιζομένου χώρου σταθμεύσεως δι' ἐξασφαλίσεως ὑπὲρ τοῦ διὰ τοῦ χώρου τούτου ἐξυπηρετουμένου κτιρίου ἑτέρου χώρου ὑπὸ τὰς εἰδικωτέρας προϋποθέσεις τῶν περιπτώσεων α καὶ β τῆς παρούσης παραγράφου.

γ) Διὰ καταβολῆς χρηματικῆς εἰσφορᾶς ἀναλόγως τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὸ ἐξυπηρετούμενον κτίριον θέσεων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων. Ἡ εἰσφορὰ αὕτη, ὑπολογιζομένη κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος, καταβάλλεται ὡς συμμετοχὴ διὰ τὴν κατασκευὴν δημοσίας χρήσεως χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων κατὰ τὰ εἰδικώτερον εἰς τὸ ἄρθρον 6 ὁριζόμενα.

3. Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεων τῆς ὡς ἄνω παραγράφου 2 ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας οἰκοδομῆς. Χῶροι σταθμεύσεως δημιουργηθέντες κατὰ τὴν ὡς ἄνω παράγραφον δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν δι' ἔκδοσιν ἀδείας οἰκοδομῆς καὶ ἑτέρου πλὴν τοῦ ἐξυπηρετουμένου κτιρίου, ἐκτὸς ἐὰν προκειμένου περὶ μὴ ἐστεγασμένων χώρων ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀντικατάστασις τῶν χώρων αὐτῶν δι' ἐφαρμογῆς τῶν περιπτώσεων α καὶ β τῆς ὡς ἄνω παραγράφου 2, ἢ καταβληθῇ κατὰ τὴν περίπτωσιν γ τῆς αὐτῆς παραγράφου 2 εἰσφορά, ἥτις ἀντιστοιχεῖ εἰς τοὺς ὑπ' ὄψιν χώρους σταθμεύσεως ὑπολογιζομένη κατὰ τὸν χρόνον ἐκδόσεως τῆς ἀδείας τοῦ νέου πρὸς ἐξυπηρέτησιν κτιρίου, ἢ ἐὰν προκειμένου περὶ ἐστεγασμένου χώρου ἀντικατασταθῇ ἀπὸ χῶρον ἕτερον, ὡς εἰδικώτερον ὁρίζεται εἰς τὰς περιπτώσεις α καὶ β τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Δύναται νὰ κατασκευασθοῦν καὶ μηχανικοὶ χῶροι σταθμεύσεως (λειτουργοῦντες ἀποκλειστικῶς μὲ μηχανικὸν τρόπον τοποθετήσεως τῶν αὐτοκινήτων εἰς θέσιν σταθμεύσεως) ἐφ' ὅσον ἐφοδιασθοῦν μὲ σχετικὴν μηχανολογικὴν ἄδειαν.

4. Εἰς περίπτωσιν ἀνεγέρσεως κτιρίου ὑπὸ ἐργολήπτου, ἔναντι ἀντιπαροχῆς, αἱ ὑποχρεώσεις τῆς ὡς ἄνω παραγρ. 2 τοῦ παρόντος δύνανται νὰ ἐκπληροῦνται εἴτε ὑπὸ τοῦ κυρίου ἢ τῶν συγκυρίων τοῦ ἀκινήτου, εἴτε ὑπὸ τοῦ ἐργολήπτου.

5. Ἐὰν ἀρχῆθεν ἢ μεταγενεστέρως τὸ κτίριον ἐπὶ τοῦ ὁποίου εὑρίσκονται οἱ ἐστεγασμένοι χῶροι σταθμεύσεως ὑπαχθῇ ὑπὸ τὸ σύστημα τῆς διῃρημένης ἰδιοκτησίας, ἑκάστη θέσις σταθμεύσεως ἀποτελεῖ διῃρημένην ἰδιοκτησίαν.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ὡς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν β (βα) τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιτρέπεται ἡ αὐτοτελὴς μεταβίβασις τῆς κυριότητος τῶν ἐπὶ τῶν χώρων σταθμεύσεως διῃρημένων ἰδιοκτησιῶν, πρὸς οἱονδήποτε καὶ μὴ ἔχοντα ἔτι σχέσιν μὲ τὸ ἐξυπηρετούμενον ἀκίνητον. τηρουμένων πάντως τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος.

Αἱ τυχὸν δημιουργούμεναι θέσεις σταθμεύσεως εἰς τὸν ἐλεύθερον ἰσόγειον χῶρον τοῦ κτιρίου ὅταν τοῦτο κατασκευάζεται ἐπὶ ὑποστηλωμάτων (PILLOTIS) κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις, δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσουν διῃρημένας ἰδιοκτησίας.

6. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους 2 ἕως καὶ 5 διατάξεων.

7. Διὰ Π. Δ/τος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων καθορίζεται διὰ περιοχὰς ἐντὸς τῆς Μείζονος Περιοχῆς Πρωτευούσης τὸ συνολικὸν ἐμβαδὸν τῶν ἀπαλλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νέων κτιρίων ἢ προσθηκῶν βάσει τῆς χρήσεως, τῆς θέσεως καὶ τοῦ μεγέθους αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν ἐν γένει κυκλοφοριακῶν, πολεοδομικῶν καὶ οἰκονομικῶν συνθηκῶν τῶν ἐν λόγῳ περιοχῶν.

8. Δι' ὁμοίου Π. Δ/τος ἐκδιδομένου κατὰ τὴν διαδικασίαν καὶ τὰ κριτήρια τῆς προηγουμένης παραγράφου καθορίζονται ἀνώτατα καὶ κατώτατα ὅρια τοῦ συνολικοῦ ἐμβαδοῦ τῶν ἀπαλλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νέων κτιρίων ἢ προσθηκῶν διὰ τὰς ὑπαγομένας εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου περιοχάς.

Ὑπὸ τῶν Νομαρχιακῶν Ἀποφάσεων τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου, καθορίζεται προσθέτως καὶ τὸ συνολικὸν ἐμβαδὸν τῶν ἀπαλλασσομένων νέων κτιρίων ἢ προσθηκῶν ἐντὸς τῶν καθοριζομένων ὁρίων ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον Π. Δ/τος.

9. Διὰ τῶν κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 2 Π. Δ/των ἢ τῶν ἀποφάσεων τῆς παρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου δύναται, μετ' ἐκτίμησιν τῶν κυκλοφοριακῶν καὶ πολεοδομικῶν συνθηκῶν, νὰ ἀποκλείεται ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν περιπτώσεων β καὶ γ τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰς τὰς περιπτώσεις κτιρίων μὴ χρησιμοποιουμένων ἀμιγῶς διὰ κατοικίαν, τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τῆς χρήσεώς των προκαλοῦν ηὐξημένην κίνησιν ὀχημάτων, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις μεγάλων συγκροτημάτων προοριζομένων διὰ κατοικίας».

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«3. Διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων ὡς καὶ τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἢ μετὰ πάροδον ἀπράκτου μηνιαίας προθεσμίας ἀφ' ἧς ἐζητήθη ἡ τελευταία αὕτη γνώμη, δύναται διὰ τὰς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένας περιοχὰς νὰ ἀπαγορεύεται, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἡ δημιουργία χώρου σταθμεύσεως αὐτοκινήτων εἰς περιοχὰς ἢ τμήματα αὐτῶν ἢ συγκεκριμένας ὁδοὺς καὶ πλατείας ἢ μεμονωμένα οἰκόπεδα λόγῳ χρήσεως, ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων αὐτῶν ἢ διότι λόγοι πολεοδομικοί, κυκλοφοριακοί, αἰσθητικοί, προστασίας περιβάλλοντος, ἐπιβάλλουν τοῦτο. Διὰ τῶν αὐτῶν Π. Δ/των δύναται νὰ ἐπιβάλλωνται ὑποχρεώσεις ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ χώρου σταθμεύσεως αὐτοκινήτων (ἐστεγασμένου ὑπεργείου ἢ ὑπογείου ἢ ὑπαιθρίου), ἀναλόγως τῶν ὡς ἄνω πολεοδομικῶν καὶ λοιπῶν συνθηκῶν τῆς περιοχῆς, ὡς καὶ νὰ ρυθμίζεται πᾶν συναφὲς πρὸς τ' ἀνωτέρω θέμα».

Ἄρθρον 3.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῶν ὡς κάτωθι παραγράφων 1, 2, 3 καὶ 4, τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 ἀριθμουμένων 5, 6 καὶ 7 ἀντιστοίχως.

«1. Εἰς περίπτωσιν προσθήκης καθ' ὕψος ἢ κατ' ἐπέκτασιν ὑφισταμένου κτιρίου αἱ θέσεις σταθμεύσεως ὑπολογίζονται βάσει τῆς ἐπιφανείας προσθήκης τοῦ κτιρίου κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὁριζόμενα ὑπὸ τῶν Π. Δ/των τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

2. Εἰς τὰς περιπτώσεις ἀκινήτων τὰ ὁποῖα ἐμπίπτουν εἰς τὰς ἀπαγορεύσεις δημιουργίας χώρων σταθμεύσεως ὡς αὗται καθορίζονται ὑπὸ τῶν Π. Δ/των τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος καὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 δύναται νὰ ἐφαρμόζεται ἡ περίπτωσις β ἢ γ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, καταβαλλομένης κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς περιπτώσεως γ μειωμένης εἰσφορᾶς, ὡς εἰδικώτερον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος ὁρίζεται.

3. Ὁμοίως μειωμένη εἰσφορὰ καταβάλλεται εἰς τὰς περιπτώσεις:

α) Ἀκινήτων τὰ ὁποῖα πληροῦν μίαν τῶν κατωτέρω προϋποθέσεων:

Ἐλάχιστον πρόσωπον 8.00 μέτρα.
Ἐλάχιστον βάθος 10.00 μέτρα.
Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν 200.00 τετραγωνικὰ μέτρα.

β) Ἀκινήτων μὴ ἐχόντων πρόσωπον ἐπὶ ὁδῶν πλάτους μεγαλυτέρου τῶν 7.50 μέτρων ἢ κλίσεως μικροτέρας τοῦ 15%.

γ) Προσθηκῶν καθ' ὕψος ὑφισταμένων κτιρίων, ἢ κτιρίων δι' ἃ ἐξεδόθη νομίμως ἄδεια οἰκοδομῆς ἄνευ τῆς ἐπιβολῆς τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρεώσεων.

δ) Προσθηκῶν κατ' ἐπέκτασιν ὑφισταμένων κτιρίων ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὸ ἐναπομένον οἰκόπεδον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς καλυπτομένης ἀπὸ τὸ ὑφιστάμενον κτίριον ἐπιφανείας αὐτοῦ, ὑπάγεται εἰς τὰς περιπτώσεις α καὶ β τῆς παρούσης παραγράφου.

ε) Μεταβολῆς τῆς χρήσεως ὑφισταμένων κτιρίων ἢ μέρος αὐτῶν.

στ) Ἐπὶ προσθηκῶν κατ' ἐπέκτασιν ὑφισταμένων κτιρίων ἢ τὸ πρῶτον ἀνεγέρσεως τοιούτων, ὅσον ἀφορᾷ μόνον διηρημένας καθέτους ἰδιοκτησίας ἐπὶ πλειόνων αὐτοτελῶν κτιρίων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 1024/1971, συσταθείσας νομίμως πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ καταβολὴ τῆς μειωμένης εἰσφορᾶς εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐπιτρέπεται μόνον ἐὰν τὸ μέρος τοῦ ὅλου οἰκοπέδου τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν πρᾶξιν συστάσεως τῶν διηρημένων ἰδιοκτησιῶν προορίζεται δι' ἀποκλειστικὴν χρῆσιν τῆς συγκεκριμένης καθέτου ἰδιοκτησίας, πληροῖ τὰς προϋποθέσεις μίας τοὐλάχιστον τῶν ὡς ἄνω α, β, γ, δ καὶ ε περιπτώσεων.

4. Ἡ κατὰ τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις τῆς παραγράφου 3 μειωμένη εἰσφορὰ καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ὑποχρέων, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἐφαρμόζουν κατὰ τὴν κρίσιν των τὴν περίπτωσιν α ἢ β τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος».

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«2. Τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ἀνὰ θέσιν σταθμεύσεως ἰδιωτικῆς χρήσεως ἐπιβατικοῦ αὐτοκινήτου ὑπολογίζεται εἰς δραχμάς, βάσει τῆς ἀξίας γῆς ἀνὰ τετραγωνικὸν μέτρον γηπέδου, ἐφ' οὗ τὸ κτίριον καὶ ἀναλόγως τοῦ ἰσχύοντος διὰ τὸ ὑπ' ὄψιν γήπεδον συντελεστοῦ δομήσεως ὡς ἑξῆς:

α) Διὰ συντελεστὴν δομήσεως μικρότερον ἢ ἴσον πρὸς τὸν ἀριθμὸν ἕνα (1) ἡ ἀνὰ θέσιν σταθμεύσεως εἰσφορὰ καθορίζεται ἴση πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ τετραγωνικοῦ μέτρου γῆς πολλαπλασιαζομένης ἐπὶ τὴν ἀπαιτουμένην διὰ μίαν θέσιν σταθμεύσεως ἐπιφάνειαν, ἐκπεφρασμένην εἰς ἀπόλυτον ἀριθμόν, ὡς ἡ ἐπιφάνεια αὕτη ὁρίζεται εἰδικώτερον ὑπὸ τῶν Π. Δ/των τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

β) Διὰ συντελεστὴν δομήσεως μεγαλύτερον τοῦ ἕνα (1) ἡ ἀνὰ θέσιν σταθμεύσεως εἰσφορὰ καθορίζεται ὡς εἰς τὴν ὡς ἄνω περίπτωσιν (α) διῃρημένου τοῦ οὕτω προκύπτοντος ποσοῦ διὰ τοῦ ἀντιστοίχου συντελεστοῦ δομήσεως».

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«3. Προκειμένου περὶ ἀκινήτων διὰ τὰ ὁποῖα ἐφαρμόζεται, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἡ καταβολὴ μειωμένης εἰσφορᾶς, ἡ εἰσφορὰ αὕτη καθορίζεται εἰς τὸ ἓν τέταρτον (1/4) τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προκυπτούσης».

3. Τὰ δύο τελευταῖα ἐδάφια τῆς παραγράφου 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 5 καταργοῦνται.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«1. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἔσοδον τοῦ ΕΤΕΡΠΣ, ὡς καὶ τὸ προϊὸν τῶν κατὰ τὰς παραγράφους 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 3 καὶ παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος προστίμων τὰ ὁποῖα ἐπίσης περιέρχονται εἰς τὸ ΕΤΕΡΠΣ, διατίθενται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν δημιουργίαν δημοσίας χρήσεως χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς περιοχῆς τῆς ὑπαγομένης εἰς τὰ Διοικητικὰ ὅρια τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἐξ ὧν τοῦτο προέρχεται, μὴ ἀποκλειομένης τῆς διαθέσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ ἑτέρων πόρων τοῦ ΕΤΕΡΠΣ. Πρὸς τοῦτο χρηματοδοτοῦνται ἢ δανειοδοτοῦνται ὑπὸ τοῦ ΕΤΕΡΠΣ κατὰ προτεραιότητα α) Δῆμοι ἢ Κοινότητες ἢ Δημοτικαὶ ἢ Κοινοτικαὶ Ἐπιχειρήσεις, β) τὸ Δημόσιον, γ) Δημόσιαι Ἐπιχειρήσεις, δ) Ὀργανισμοὶ Κοινῆς Ὠφελείας, ἢ καὶ δανειοδοτοῦνται α) Συνεταιρισμοί, β) Ἰδιωτικαὶ Ἐπιχειρήσεις.

Τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω προστίμων ἀποδίδεται ὑπὸ τοῦ ΕΤΕΡΠΣ εἰς τοὺς οἰκείους Δήμους ἢ Κοινότητας ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τῆς μελέτης ἀνεγέρσεως δημοσίας χρήσεως σταθμοῦ αὐτοκινήτων ἀπὸ τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς χρησιμοποιούμενον πάντοτε διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν».

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«2. Ἀπὸ τῆς δημιουργίας δημοσίας χρήσεως χώρου σταθμεύσεως αὐτοκινήτων, κατὰ τὴν ὡς ἄνω παράγραφον 1, παρέχεται δικαίωμα προτεραιότητος ἀποκτήσεως χώρου σταθμεύσεως ἢ καὶ ἁπλῆς σταθμεύσεως εἰς τὸν χῶρον τοῦτον, διὰ τοὺς ἔχοντας καταβάλει τὸ σύνολον τῆς ἐπὶ τῇ δηλώσει κατὰ τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ παρόντος ὀφειλομένης εἰσφορᾶς, ἐφ' ὅσον ὁ χῶρος σταθμεύσεως δὲν ἀπέχει πλέον τῶν ὀκτακοσίων (800) μέτρων ἀπὸ τοῦ κτιρίου διὰ τὸ ὁποῖον κατεβλήθη ἡ εἰσφορά. Τὸ ἑκάστοτε καθοριζόμενον χρηματικὸν ἀντάλλαγμα διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ χώρου σταθμεύσεως καὶ τὴν παροχὴν δικαιώματος σταθμεύσεως εἰς τοὺς ἐν λόγῳ σταθμοὺς μειοῦται διὰ τοὺς κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον δικαιούχους κατὰ τὸ ἤδη καταβληθὲν ὑπ' αὐτῶν ποσὸν εἰσφορᾶς προσηυξημένον κατὰ τὸν νόμιμον τόκον τὸν ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὸ ὡς ἄνω ποσὸν εἰσφορᾶς διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς μέχρι τῆς παροχῆς τοῦ ὑπ' ὄψιν δικαιώματος σταθμεύσεως.

Τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δικαίωμα προτεραιότητος δεσμεύει τὸν ἁρμόδιον φορέα ἐπὶ ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς πρὸς τοῦτο προσκλήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τοῦ τύπου, ἡ δὲ προβλεπομένη καταβολὴ μειωμένης εἰσφορᾶς ἰσχύει ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως λειτουργίας τοῦ δημοσίας χρήσεως σταθμοῦ αὐτοκινήτων».

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθενται τὰ κάτωθι δύο ἐδάφια:

«Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἰδιοκτήτης ἀκινήτου, χαρακτηρισθέντος κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὡς χῶρος διὰ τὴν ἀνέγερσιν σταθμοῦ αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως, δηλώσει ταυτοχρόνως πρὸς τὸν οἰκεῖον Δῆμον καὶ τὴν ἁρμοδίαν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος ὅτι προτίθεται ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς τοιαύτης δηλώσεως νὰ ἀνεγείρῃ σταθμὸν αὐτοκινήτων δημοσίας χρήσεως εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἀκίνητον, δύναται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινότητος, νὰ ἐπιτραπῇ ἡ τοιαύτη ἀνέγερσις, ἐπιτρεπομένης ἐν ταυτῷ καὶ τῆς χρησιμοποιήσεως ποσοστοῦ τοῦ ἰσχύοντος συντελεστοῦ δομήσεως τοῦ ἀκινήτου, δι' ἄλλας χρήσεις, τοῦ ποσοστοῦ τούτου καθοριζομένου διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως.

Πᾶν θέμα ἀναγόμενον εἰς τὴν διαδικασίαν καὶ τὸν τρόπον ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου καθορίζεται διὰ Π. Δ/τος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος».

Ἄρθρον 6.

1. Τὸ ἐκδοθὲν δυνάμει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 960/1979 ὑπ' ἀριθ. 721/3.9.1979 Π. Δ/γμα «περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ θέσεων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων ἀναλόγως τῆς χρήσεως καὶ τοῦ μεγέθους τῶν κτιρίων εἰς περιοχὰς ἐντὸς τῆς μείζονος περιοχῆς πρωτευούσης» (ΦΕΚ 216/Α/15.9.79) δύναται νὰ τροποποιηθῇ, περιλαμβανομένης καὶ τῆς μειώσεως τοῦ δι' αὐτοῦ καθορισθέντος ἀριθμοῦ θέσεων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων, τῆς τροποποιήσεως ταύτης ἐπιτρεπομένης μόνον ἐφ' ἅπαξ.

2. Τὸ ἐκδοθὲν δυνάμει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 960/1979 ὑπ' ἀριθ. 720/3.9.1979 Π. Δ/γμα «περὶ ρυθμίσεως τῶν ὑποχρεώσεων ἐξασφαλίσεως χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων εἰς πόλεις ἢ οἰκισμοὺς τῆς χώρας πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 15.000 κατοίκων καὶ εἰς ἐντὸς ἐγκεκριμένου σχεδίου περιοχὰς» (ΦΕΚ 216Α/15.9.1979) δύναται νὰ τροποποιηθῇ περιλαμβανομένης καὶ τῆς μειώσεως τῶν δι' αὐτοῦ καθορισθέντων ἀνωτάτων καὶ κατωτάτων ὁρίων τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ θέσεων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων, τῆς τροποποιήσεως ταύτης ἐπιτρεπομένης μόνον ἐφ' ἅπαξ.

3. Τὸ ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθὲν δυνάμει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 960/1979 ὑπ' ἀριθ. 697/1.9.1979 Π. Δ/γμα «περὶ καθορισμοῦ εἰδικῶν ὅρων ὡς πρὸς τὴν δόμησιν καὶ διαμόρφωσιν τῶν χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων» (ΦΕΚ 208Α/6.9.1979) δύναται νὰ τροποποιηθῇ, τῆς τροποποιήσεως ταύτης ἐπιτρεπομένης μόνον ἐφ' ἅπαξ.

4. Αἱ τροποποιήσεις τῶν εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους Π. Δ/των ἐπιτρέπονται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς, δυνάμει τῶν διατάξεων τῶν παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 960/1979 παρεχομένης ἐξουσιοδοτήσεως.

5. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. 960/1979 ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«2. Διὰ τῶν κατὰ τὰς παρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων Π.Δ. ἢ τῶν κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 ἀποφάσεων, δύναται νὰ ὁρίζεται ἡ ἀνάλογος ἐφαρμογὴ τῶν περιπτώσεων α καὶ β τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν. 651/1977, τηρουμένης τῆς προϋποθέσεως τῆς κατωτέρω παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου».

Ἄρθρον 7.

1. Διὰ λόγους κυκλοφοριακούς, πολεοδομικούς, αἰσθητικούς, προστασίας περιβάλλοντος, δύνανται νὰ ἀπαλλοτριοῦνται ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινότητος ἢ τοῦ Δημοσίου ὑφιστάμενα κτίρια ἢ τμήματα αὐτῶν τὰ ὁποῖα βάσει τῆς ἀδείας ἀνεγέρσεώς των προβλέπονται διὰ τὴν χρῆσιν σταθμεύσεως αὐτοκινήτων.

Ὁ σκοπὸς τῶν ἀπαλλοτριώσεων αὐτῶν συνιστᾷ δημοσίαν ὠφέλειαν.

2. Σταθμοὶ αὐτοκινήτων μικροῦ καὶ μέσου μεγέθους ὡς ὁρίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Π.Δ. 455/1976 «περὶ ὅρων καὶ προϋποθέσεων ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας σταθμῶν αὐτοκινήτων κλπ.» κατασκευασθέντες πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ κτιρίου ἔνθα στεγάζονται, κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ Γενικοῦ Οἰκοδομικοῦ Κανονισμοῦ καὶ τῶν διατάξεων τοῦ Π.Δ. 455/1976, μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, χαρακτηρίζονται ὡς μὴ κατεδαφιστέοι δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 410/1968, ἐφ' ὅσον δὲν θέτουν ἐν κινδύνῳ τὴν ἀσφάλειαν τῆς κατασκευῆς καὶ δὲν ἀποβαίνουν ὑπερμέτρως εἰς βάρος τῆς πόλεως.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ ἑξάμηνος προθεσμία τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 410/1968 ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 8.

1. Διὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 1032/1980 ἔκδοσιν τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος τάσσεται νέα δίμηνος προθεσμία ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως καὶ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος, δύνανται δι' ὑπηρεσιακοὺς λόγους καὶ ἐπὶ δύο (2) ἔτη ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, νὰ ἐξαιροῦνται οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος τῆς ὑποχρεώσεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. 232/1975 «περὶ ἐπιμορφώσεως Δημοσίων Ὑπαλλήλων».

3. Διὰ τὴν πρώτην πλήρωσιν τῶν ἐπὶ 1ῳ βαθμῷ ἢ τῶν ἐπὶ βαθμῷ Ἀναπληρωτοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ θέσεων καὶ τῶν ἐπὶ 3ῳ βαθμῷ θέσεων τῶν προβλεφθησομένων ὑπὸ τῶν Ὀργανισμῶν τοῦ Ὑπουργείου Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος κρίνονται πάντες οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπάλληλοι τῶν ἀντιστοίχων κλάδων ΑΤ τοῦ Ὑπουργείου Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος ἐπὶ βαθμοῖς 2ῳ καὶ 4ῳ οἱ ἔχοντες διὰ μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν πλέον τῶν εἴκοσι ἐτῶν μόνιμον δημοσίαν ὑπηρεσίαν, διὰ δὲ τὴν δευτέραν περίπτωσιν πλέον τῶν δέκα πέντε ἐτῶν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, κατ' ἐξαίρεσιν πάσης ἑτέρας σχετικῆς διατάξεως.

Ἄρθρον 9.

Ἡ πλήρωσις τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος κενῶν ὀργανικῶν θέσεων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος τοῦ Κλάδου Χειριστῶν Φωτοτοπογραφικῶν Ὀργάνων δύναται νὰ γίνῃ δι' ἐπιλογῆς καὶ μετὰ γνώμην τοῦ ἁρμοδίου ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου μεταξὺ τῶν ὑπηρετούντων τὴν 31.12.1976, διενεργουμένης μεταξὺ τῶν ὑπηρετούντων ἐπὶ σχέσει ἰδιωτικοῦ δικαίου Χειριστῶν Φωτοτοπογραφικῶν Ὀργάνων τοῦ Ὑπουργείου Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος ἐχόντων τὰ προσόντα τὰ προβλεπόμενα, πλὴν τοῦ ὁρίου ἡλικίας, ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 126 τοῦ Π. Δ/τος 910/1977 «περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων», λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν, μεταξὺ τῶν ἄλλων προσόντων καὶ τῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 62 τοῦ Ν. 947/1979 προστίθενται τὰ ἀκόλουθα ἐδάφια:

«Ἀρξάμεναι διαδικασίαι ἐπεκτάσεως ἐγκεκριμένων σχεδίων πόλεων ἢ ἐγκρίσεως νέων τοιούτων, ἐφ' ὧν μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος ἔχει ληφθῆ θετικὴ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων ἢ ἔχει ληφθῆ απόφασις καὶ ἔχει ὑποβληθῆ σχετικὰ πλήρης, κατὰ τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 17.7.1923 «περὶ σχεδίων πόλεων... κλπ.», δύ-
πρότασις τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου,
νανται νὰ συνεχισθοῦν καὶ ὁλοκληρωθοῦν διὰ τὸ σύνολον ἢ μέ-

ρος τῆς προτεινομένης περιοχῆς κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. τῆς 17.7.1923 καὶ ὑπὸ τοὺς περιορισμούς, ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Αἱ ὡς ἄνω διαδικασίαι ἐφαρμόζονται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι πρόκειται περὶ πυκνοδομημένων περιοχῶν κυρίας κατοικίας καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἐναρμονίζονται ἀπολύτως πρὸς τὰ βασικὰ σημεῖα, τοὺς στόχους καὶ τὰς κατευθύνσεις τῶν περὶ αὐτῶν ἐγκεκριμένων ρυθμιστικῶν καὶ χωροταξικῶν σχεδίων ἢ τὰς σχετικὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Χωροταξίας καὶ Περιβάλλοντος, κατὰ τὴν περὶ τῶν προϋποθέσεων τούτων ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος, ἐκδιδομένην μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων.

Εἰς τὰς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προστιθεμένων ἐδαφίων ἐντασσομένας εἰς τὸ σχέδιον περιοχὰς ἐπιβάλλεται χρηματικὴ εἰσφορὰ κατὰ τὰς ἀκολούθους διακρίσεις:

Διὰ τὸ τμῆμα ἰδιοκτησίας ἐμβαδοῦ μέχρι καὶ 200 τ.μ. 1% ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν.

Διὰ τὸ τμῆμα ἰδιοκτησίας πλέον τῶν 200 τ.μ. ἕως καὶ 1.000 τ.μ. 15% τῆς ἀξίας αὐτῶν.

Διὰ τὸ τμῆμα ἰδιοκτησίας πλέον τῶν 1.000 τ.μ. ἕως καὶ 5.000 τ.μ. 20% τῆς ἀξίας αὐτῶν.

Διὰ τὸ τμῆμα ἰδιοκτησίας πλέον τῶν 5.000 τ.μ. 25% τῆς ἀξίας αὐτῶν.

Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν ἰδιοκτησιῶν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ παρόντος. Ὡς ἰδιοκτησία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προστιθεμένων ἐδαφίων νοεῖται τὸ σύνολον τῶν ἰδιοκτησιῶν ἑκάστου ἰδιοκτήτου αἱ ὁποῖαι περιλαμβάνονται ἐντὸς τοῦ ἐγκρινομένου κατὰ τὰ ἄνω σχεδίου.

Ἡ ὡς ἄνω εἰσφορὰ καταβάλλεται πρὸς τοὺς Δήμους ἢ τὰς Κοινότητας εἰς δώδεκα (12) τριμηνιαίας δόσεις καὶ διατίθεται δι' ἔργα καὶ ἀπαλλοτριώσεις ὑπὲρ τῆς εἰσερχομένης εἰς τὸ σχέδιον περιοχῆς.

Διὰ Π. Δ/τος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων, καθορίζονται τὰ κριτήρια χαρακτηρισμοῦ περιοχῆς τινος ὡς πυκνῶς δομημένης.

Αἱ διατάξεις τῶν προστιθεμένων ἐδαφίων δύνανται νὰ ἐφαρμοσθοῦν καὶ ἐπὶ περιοχῶν, αἱ ὁποῖαι ἐκηρύχθησαν ὡς οἰκιστικαὶ βάσει τοῦ παρόντος νόμου. Τὰ σχετικὰ διατάγματα εἰς τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις ἀνακαλοῦνται.

Νέα σχέδια Οἰκισμῶν ἢ σχέδια ἐπεκτάσεως συνταχθέντα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας πρὸς ἀποκατάστασιν ἀστέγων ἢ σχέδια ἐπεκτάσεως οἰκισμῶν ἐξ ἀναδασμοῦ ἐγκρίνονται διὰ Π. Δ/των, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος.

Αἱ ἰδιοκτησίαι, αἱ περιλαμβανόμεναι εἰς τὰ ὡς ἄνω σχέδια, δὲν ὑπόκεινται εἰς εἰσφορὰν τῆς πέραν τῆς προβλεπομένης διὰ κοινοχρήστους χώρους ἀπὸ τὰ οἰκεῖα διαγράμματα, ἡ δὲ εἰσφορὰ εἰς χρῆμα ὁρίζεται εἰς 3% τῆς ἀξίας τῆς ἰδιοκτησίας.

Ἄρθρον 11.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 3 τοῦ τρίτου ἄρθρου τοῦ Ν. 1190/1981 «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 26.3.1981 Πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας «περὶ ἀποκαταστάσεως ζημιῶν ἐκ τῶν σεισμῶν 1981» καὶ ρυθμίσεως ἑτέρων συναφῶν θεμάτων» ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν συμβάσεων ἔργου ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος, αἵτινες ἔχουν ὑπογραφῆ ἀπὸ 1.1.1980 μέχρις ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 12.

Σύστασις Ὑπηρεσίας Ἐντελλομένων Ἐξόδων.

Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος Ὑπηρεσία Ἐντελλομένων Ἐξόδων, ἀποτελοῦσα Ὑπηρεσίαν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 13.

Διάρθρωσις — Ἁρμοδιότητες τῆς Ὑπηρεσίας Ἐντελλομένων Ἐξόδων παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος.

1. Ἡ συνιστωμένη Ὑπηρεσία, ἐπιπέδου Διευθύνσεως, διαρθροῦται εἰς τρία τμήματα:

α) Τμῆμα Α': Ἐκκαθαρίσεως Δαπανῶν Τακτικοῦ Προϋπολογισμοῦ.

β) Τμῆμα Β': Ἐκκαθαρίσεως Δαπανῶν Προϋπολογισμοῦ Δημοσίων Ἐπενδύσεων.

γ) Τμῆμα Γ': Λογιστικόν.

2. Ἡ ἁρμοδιότης τῆς Ὑπηρεσίας Ἐντελλομένων Ἐξόδων παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος, ἀνάγεται εἰς τὰ κατωθι θέματα, κατανεμόμενα μεταξὺ τῶν Τμημάτων αὐτῆς ὡς ἕπεται:

α) Τμῆμα Α': Ἐκκαθαρίσεως Δαπανῶν Τακτικοῦ Προϋπολογισμοῦ, εἰς ὃ ὑπάγονται αἱ ἁρμοδιότητες τῆς παρ. 1 ὑπὸ στοιχεῖα γ, δ, ε, στ, θ καὶ ιγ τοῦ ἄρθρου 170 τοῦ Π.Δ. 636/1977, ὅσον ἀφορᾷ τὰς δαπάνας τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ.

β) Τμῆμα Β': Ἐκκαθαρίσεως Δαπανῶν Προϋπολογισμοῦ Δημοσίων Ἐπενδύσεων, εἰς ὃ ὑπάγονται αἱ ἁρμοδιότητες τῆς παρ. 1 ὑπὸ στοιχεῖα γ, δ καὶ ε τοῦ ἄρθρου 170 τοῦ Π.Δ. 636/1977, ὅσον ἀφορᾷ τὰς δαπάνας τοῦ Προϋπολογισμοῦ Δημοσίων Ἐπενδύσεων.

γ) Τμῆμα Γ': Λογιστικόν, εἰς ὃ ὑπάγονται αἱ ἁρμοδιότητες τῆς παρ. 1 ὑπὸ στοιχεῖα α, β, ζ, η, ι, ια, ιβ καὶ ιδ τοῦ ἄρθρου 170 τοῦ Π.Δ. 636/1977, ὡς καὶ αἱ ἁρμοδιότητες τῆς παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ὅσον ἀφορᾷ τὰς δαπάνας τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 14.

Αὔξησις ὀργανικῶν θέσεων.

Πρὸς ἐπάνδρωσιν τῆς Ὑπηρεσίας Ἐντελλομένων Ἐξόδων παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος συνιστῶνται αἱ κάτωθι θέσεις κατὰ Κλάδον καὶ βαθμόν, προστιθέμεναι εἰς τὰς ὑφισταμένας ὀργανικὰς θέσεις τῶν ἀντιστοίχων Κλάδων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν:

Κλάδος ΑΤ1 - Δημοσιονομικός.

Μία (1) θέσις ἐπὶ βαθμοῖς 3ῳ - 2ῳ.
Τρεῖς (3) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 5ῳ - 4ῳ.
Ἐννέα (9) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 8ῳ - 6ῳ.

Κλάδος ΜΕ1 - Δημοσιονομικός.

Ἕξ (6) θέσεις ἐπὶ βαθμοῖς 10ῳ - 6ῳ

Ἄρθρον 15.

Σχέδια πόλεων, ἐγκριθέντα καὶ ἐφαρμοσθέντα διὰ τῆς ἐκδόσεως ἀδείας οἰκοδομῆς ἢ ἐκτελέσεως ἔργων ὑποδομῆς, ἄκυρα ἢ κριθέντα ἀκυρωτέα διὰ τυπικοὺς λόγους διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων, δύνανται νὰ ἐπανεγκριθοῦν, τηρουμένων τῶν διαδικασιῶν καὶ προϋποθέσεων τῶν ἰσχυουσῶν κατὰ τὴν ἔγκρισίν των.

Ἄρθρον 16.

Ἐπὶ ἀκυρώσεως οἰκοδομικῆς ἀδείας κατόπιν δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ ἀνακλήσεως οἰκοθεν ὑπὸ τῆς ἐκδούσης ταύτην Ἀρχῆς ἢ μὴ ἐκτελέσεως μέχρις 25.5.1979 ἐκδοθείσης ἀδείας, δι' ἣν κατεβλήθη τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 1370/1973 ἢ τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 333/1974 προβλεπόμενον ἔκτακτον τέλος, τοῦτο ἐπιστρέφεται ὡς ἀχρεωστήτως καταβληθέν.

Ἄρθρον 17.

Εἰς τὰς περιοχὰς τῶν νομῶν αἱ ὁποῖαι ἔχουν πληγῆ ἐκ τῶν σεισμῶν καὶ ἔχουν χαρακτηρισθῆ σεισμοπαθεῖς, αἱ ἄδειαι οἰκοδομῶν ἰσχύουν μὲν ἐπὶ τρία ἔτη, ἀλλά, εἰς περίπτωσιν τροποποιήσεως τῶν ὅρων δομήσεως τῆς περιοχῆς, λαμβάνονται πάντοτε ὑπ' ὄψιν οἱ ὅροι δομήσεως τοῦ νομικοῦ καθεστῶτος, τὸ ὁποῖον ἴσχυε κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀδειῶν.

Ἄρθρον 18.

Ἡ παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 761/1970 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἐφεξῆς βεβαιούμεναι εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ὀφειλαὶ ἐκ τῆς ἀνωτέρω αἰτίας καταβάλλονται εἰς τεσσαράκοντα (40) ἴσας τριμηνιαίας δόσεις».

Ἄρθρον 19.

Τὰ ρυμοτομικὰ διαγράμματα τοῦ οἰκοδομικοῦ Συν/σμοῦ «Ο ΦΟΙΝΙΞ» δύνανται νὰ κυρωθοῦν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Ν.Δ. τῆς 17.7.1923 καὶ κατὰ παρέκκλισιν τοῦ Ν. 998/1979 «περὶ προστασίας τῶν δασῶν καὶ δασικῶν ἐν γένει ἐκτάσεων τῆς Χώρας», ὑπογραφόμενα μόνον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος.

Ἄρθρον 20.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ **ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ**

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ **ΣΟΛΩΝ ΡΑΓΓΑΣ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ **ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ**

ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ, ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΛΥΤΑΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΣΟΛΩΝ ΡΑΓΓΑΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1179

Περὶ μονάδων μετρήσεως σὲ συμμόρφωση πρὸς τὶς ὁδηγίες τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 71/354/ΕΟΚ τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1971 καὶ 76/770/ΕΟΚ τῆς 27ης Ἰουλίου 1976.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

α) Τὸ ἄρθρο 2 τοῦ Ν. 945/1979 «περὶ κυρώσεως τῆς συνθήκης προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Οἰκονομικὴν Κοινότητα καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα Ἀτομικῆς Ἐνεργείας ὡς καὶ τῆς συμφωνίας περὶ προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα Ἄνθρακος καὶ Χάλυβος».

β) Τὰ ἄρθρα 2, 143 καὶ 145 τῆς πράξεως προσχωρήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας στὶς Εὐρωπαϊκὲς Κοινότητες.

γ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 71/354/ΕΟΚ ὁδηγία τοῦ Συμβουλίου τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1971 «περὶ προσεγγίσεως τῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν—Μελῶν περὶ τῶν μονάδων μετρήσεως» μετὰ τῶν παραρτημάτων της, δημοσιευθεῖσα στὴν Ἑλληνικὴ Γλώσσα στὴν Εἰδικὴ Ἔκδοση τῆς Ἐπίσημης Ἐφημερίδας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων τῆς 31 Δεκεμβρίου 1980, κατηγορία 13 Βιομηχανικὴ Πολιτική, τόμος 001.

δ) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 76/770/ΕΟΚ ὁδηγία τοῦ Συμβουλίου τῆς 27ης Ἰουλίου 1976 «περὶ τροποποιήσεως τῆς Ὁδηγίας 71/354/ΕΟΚ» μετὰ τῶν παραρτημάτων της, δημοσιευθεῖσα στὴν Ἑλληνικὴ Γλώσσα στὴν Εἰδικὴ Ἔκδοση τῆς Ἐπίσημης Ἐφημερίδας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων τῆς 23ης Δεκεμβρίου 1980, κατηγορία 13 Βιομηχανικὴ Πολιτική, τόμος 004.

ε) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 733/1981 Γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Μὲ πρόταση τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Ἐμπορίου, ἀποφασίσαμε:

Ἄρθρο 1.

Τὸ παρὸν Προεδρικὸ Διάταγμα ἐκδίδεται μὲ σκοπὸ τὴν συμμόρφωση τῆς Ἑλληνικῆς Νομοθεσίας πρὸς τὶς διατάξεις τῶν ὑπ' ἀριθ. 71/354/ΕΟΚ καὶ 76/770/ΕΟΚ Ὁδηγιῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν παραρτημάτων τους, οἱ ὁποῖες ἔχουν δημοσιευθεῖ στὴν Ἑλληνικὴ Γλώσσα στὴν Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων (Εἰδικὴ Ἔκδοση τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1980, κατηγορία 13 Βιομηχανικὴ Πολιτική, τόμοι 001 καὶ 004 ἀντίστοιχα).

Ἄρθρο 2.

Διὰ τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος εἰσάγονται στὴν Ἑλλάδα, κατὰ τὰ εἰς τὰ ἑπόμενα ἄρθρα ὁριζόμενα, ὡς μόνες νόμιμες μετρικὲς καὶ σταθμικὲς μονάδες οἱ τοιαῦτες τοῦ Διεθνοῦς μετρικοῦ συστήματος ἐπὶ πλέον τῶν ἤδη εἰσαχθεισῶν.

Ἄρθρο 3.

1. Οἱ ὑποχρεώσεις ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὸ προηγούμενο ἄρθρο ἀφοροῦν τὰ χρησιμοποιούμενα ὄργανα μετρήσεως, τὶς πραγματοποιούμενες μετρήσεις καὶ τὶς ἐνδείξεις μεγέθους ἐκφραζόμενες σὲ μονάδες στὸ οἰκονομικὸ κύκλωμα, στοὺς τομεῖς τῆς δημοσίας ὑγείας καὶ κοινωνικῶν ἀσφαλειῶν καθὼς καὶ στὶς διεργασίες διοικητικοῦ χαρακτῆρα.

2. Τὸ παρὸν Διάταγμα ἀναφέρεται μόνο στὴ χρήση τῶν μονάδων μετρήσεως οἱ ὁποῖες καθίστανται ὑποχρεωτικὲς ἀπὸ τὶς διατάξεις του καὶ δὲν ἀφορᾶ ἄλλες ποὺ προβλέπονται ἀπὸ διεθνεῖς συμβάσεις ἢ συμφωνίες τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως στὸν τομέα τῶν θαλασσίων καὶ ἐναερίων συγκοινωνιῶν καὶ τῶν σιδηροδρομικῶν μεταφορῶν.

Ἄρθρο 4.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καθίστανται ὑποχρεωτικὲς οἱ διατάξεις τοῦ κεφαλαίου Α τοῦ παραρτήματος τῆς Ὁδηγίας 76/770 τοῦ Συμβουλίου τῆς ΕΟΚ, ποὺ ἀναφέρονται στὶς μονάδες μετρήσεως τῶν ὁποίων ἡ χρήση προδιαγράφεται μὲ ὁριστικὸ χαρακτῆρα κατὰ τὰ εἰς τὸ παράρτημα αὐτῆς.

2. Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, ἀπαγορεύεται ἡ χρήση τῶν μονάδων μετρήσεως τῶν περιλαμβανομένων στὰ κεφάλαια Β καὶ Γ τοῦ αὐτοῦ παραρτήματος τῆς ὡς ἄνω ὁδηγίας.

Ἄρθρο 5.

Κατ' ἐξαίρεση τῶν ὁριζομένων στὸ ἄρθρο 2 ἐπιτρέπεται ἡ χρήση προϊόντων ἐξοπλισμοῦ καὶ ὀργάνων ποὺ χρησιμοποιοῦν μονάδες μετρήσεως μὴ ἐγκεκριμένες ἀπὸ τὸ παρόν, τὰ ὁποῖα ἔχουν πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος τεθεῖ σὲ κυκλοφορία στὴν ἀγορὰ ὡς ἐπίσης ἡ κατασκευή, ἡ θέση σὲ κυκλοφορία στὴν ἀγορὰ καὶ ἡ χρήση προϊόντων καὶ ἐξοπλισμῶν ἀναγκαίων γιὰ νὰ συμπληρώσουν ἢ νὰ ἀντικαταστήσουν ἐξαρτήματα ἢ μέρη αὐτῶν τῶν ἐξοπλισμῶν ἢ ὀργάνων.

Ἄρθρο 6.

Οἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ Π.Δ. 524/78 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἐν Ἑλλάδι τοῦ Διεθνοῦς Συστήματος Μέτρων καὶ Σταθμῶν» καταργοῦνται.

Ἄρθρο 7.

Ἡ ἁρμόδια Ὑπηρεσία ἐνημερώνει ἀμέσως τὴν Ἐπιτροπὴ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων γιὰ τὶς ἀναγκαῖες νομοθετικές, κανονιστικὲς καὶ διοικητικὲς διατάξεις ποὺ ἔχουν ληφθεῖ καὶ γνωστοποιεῖ σ' αὐτὴν τὸ κείμενο τῶν οὐσιωδῶν διατάξεων τοῦ Ἑλληνικοῦ δικαίου οἱ ὁποῖες ἔχουν θεσπισθεῖ στὸν τομέα ποὺ διέπεται ἀπὸ τὶς ὁδηγίες 71/354/ΕΟΚ καὶ 76/770/ΕΟΚ.

Ἄρθρο 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχίζει ἀπὸ τὴν 1η Ἰανουαρίου 1981.

Κάθε ἄλλη διάταξη ποὺ ἀντίκειται στὸ παρὸν καταργεῖται.

Τὴ δημοσίευση καὶ ἐκτέλεση τοῦ παρόντος Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀναθέτουμε στὸν Ὑπουργὸ Ἐμπορίου.

Ἀθῆναι, 22 Σεπτεμβρίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ — ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ — ΑΡ. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(3)

Περὶ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς ὑπ' ἀριθ. 294/30/11.12.1980 ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς «περὶ τοῦ τρόπου καλύψεως τῶν συναλλαγματικῶν κινδύνων ἐκ δανείων χορηγουμένων ὑπὸ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τραπέζης Ἐπενδύσεων πρὸς χρηματοδότησιν ἑλληνικῶν ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων ἐπιχειρήσεων καὶ ὀργανισμῶν» καὶ ἐπὶ δανείων χορηγουμένων βάσει τῶν συνθηκῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἄνθρακος καὶ Χάλυβος καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἀτομικῆς Ἐνεργείας.

(Ἀπόσπασμα Πρακτικῶν τῆς ὑπ' ἀριθ. 333/3.9.81 συνεδριάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς).

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναφέρει ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, διὰ τοῦ ἀπὸ 4.8.1981 σχετικοῦ ἐγγράφου της, ζητεῖ ὅπως ἐξετασθῇ ἡ δυνατότης καλύψεως τοῦ συναλλαγματικοῦ κινδύνου ἐκ δανείων χορηγουμένων βάσει τῶν συνθηκῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἄνθρακος—Χάλυβος καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἀτομικῆς Ἐνεργείας, διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ἰσχυόντων διὰ τὰ χορηγούμενα ὑπὸ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τραπέζης Ἐπενδύσεων δάνεια εἰς ἑλληνικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ὀργανισμούς, ἢ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ἀναλόγου συστήματος καλύψεως τοῦ ἐν λόγῳ κινδύνου ἐκ τῆς μεταβολῆς τῶν συναλλαγματικῶν ἰσοτιμιῶν.

Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπή, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὰ ἀνωτέρω ὡς καὶ τὴν σχετικὴν εἰσήγησιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀπεφάσισεν, ὅπως αἱ διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 294/30/11.12.80 ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς «περὶ τοῦ τρόπου καλύψεως τῶν συναλλαγματικῶν κινδύνων ἐκ δανείων χορηγουμένων ὑπὸ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τραπέζης Ἐπενδύσεων, πρὸς χρηματοδότησιν ἑλληνικῶν ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων ἐπιχειρήσεων», ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ δανείων εἰς ξένα νομίσματα, συναπτομένων μετὰ φυσικῶν ἢ νομικῶν ἐν γένει προσώπων ἐν Ἑλλάδι εἰς τὰ πλαίσια τῶν συνθηκῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἄνθρακος—Χάλυβος καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος Ἀτομικῆς Ἐνεργείας καὶ μόνον εἰς ἃς περιπτώσεις τὰ δάνεια ταῦτα δὲν δύνανται νὰ χορηγηθοῦν εἰς δραχμάς, ἐκ τῶν δραχμικῶν διαθεσίμων τῶν ἐν λόγῳ Κοινοτήτων».

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1981

Ὁ Διευθυντὴς
Δ. ΚΑΛΟΔΟΥΚΑΣ

(4)

Περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀνωτάτου συνολικοῦ ὁρίου τῶν χορηγουμένων ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν δανείων εἰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ἐπαγγελματίας δι' ἐπενδύσεις εἰς παγίας ἐγκαταστάσεις, βάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 300/3/29.1.81 ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς.

(Ἀπόσπασμα πρακτικῶν τῆς ὑπ' ἀριθ. 333/3.9.81 συνεδριάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς).

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπή, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

α) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 300/3/29.1.81 ἀπόφασίν της, διὰ τῆς ὁποίας ἐπετράπη, ὑπὸ ὡρισμένους ὅρους καὶ προϋποθέσεις, ἡ ἐκ μέρους τῶν ἐμπορικῶν Τραπεζῶν καὶ ἐντὸς καθορισθέντος ἀνωτάτου συνολικοῦ ὁρίου ἐκ δρχ. 2.000 ἑκατ. δανειοδότησις τῶν καθαρῶς ἐμπορικοῦ χαρακτῆρος ἐπιχειρήσεων (περιλαμβανομένων καὶ τῶν Συνεταιρισμῶν) ὡς καὶ τῶν ἐπαγγελματιῶν, πρὸς κάλυψιν μέρους τῶν δαπανῶν ἀνεγέρσεως ἢ ἀγορᾶς κτιριακῶν καὶ λοιπῶν παγίων ἐγκαταστάσεων καὶ προμηθείας τοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν καταστημάτων αὐτῶν.

β) Ὑποβληθέντα αἰτήματα περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀνωτάτου συνολικοῦ ὁρίου τῶν χορηγουμένων ὡς ἄνω ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν δανείων, ὡς καὶ χρηματοδοτήσεως ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ οἰκοπέδου.

γ) Τὴν ἐπὶ τοῦ θέματος εἰσήγησιν τῆς Ὑποεπιτροπῆς Πιστώσεων, ἀπεφάσισε, συμπληροῦσα τὴν προαναφερθεῖσαν (ΝΕ. 300/3/29.1.81) ἀπόφασίν της, τὰ κάτωθι:

1. Ἐγκρίνει τὴν κατὰ δρχ. 1.000 ἑκατ. (δραχμὰς ἓν δισεκατομμύριον), ἤτοι ἀπὸ δρχ. 2.000 ἑκατ. εἰς δρχ. 3.000 ἑκατ., αὔξησιν τοῦ ἀνωτάτου συνολικοῦ ὁρίου ἐντὸς τοῦ ὁποίου αἱ ἐμπορικαὶ Τράπεζαι δύνανται νὰ χορηγοῦν, ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως, δάνεια εἰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ἐπαγγελματίας, πρὸς κάλυψιν μέρους τῶν δαπανῶν μόνον διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἢ ἀγορὰν κτιριακῶν καὶ λοιπῶν παγίων ἐγκαταστάσεων καὶ προμήθειαν τοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν καταστημάτων αὐτῶν, μὴ ἐγκρινομένου τοῦ ὡς ἄνω ὑποβληθέντος αἰτήματος χρηματοδοτήσεως καὶ τῆς ἀγορᾶς οἰκοπέδου.

Τὸ ἀνωτέρω νέον ηὐξημένον συνολικὸν ὅριον (δρχ. 3.000 ἑκατ.), κατανέμεται, κατὰ Τράπεζαν, ὡς ἀκολούθως:

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	Δρχ.	1.200	ἑκατ.
Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	»	450	»
Ἰονικὴ & Λαϊκὴ Τράπεζα Ἑλλάδος	»	300	»
Τράπεζα Πίστεως	»	180	»
Τράπεζα Ἐργασίας	»	180	»
Γενικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	»	180	»
Τράπεζα Ἐπαγγελματικῆς Πίστεως	»	75	»
Τράπεζα Μακεδονίας—Θράκης	»	75	»
Τράπεζα Κρήτης	»	30	»
CITIBANK	»	30	»
AMERICAN EXPRESS	»	30	»
Λοιπαὶ Τράπεζαι: μέχρι ποσοῦ Δρχ. 15 ἑκατ. ἑκάστη	»	270	»
Σύνολον	Δρχ.	3.000	ἑκατ.

Κατὰ τὰ λοιπὰ θὰ ἐφαρμοσθοῦν τὰ ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 300/3/29.1.81 ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς προβλεπόμενα.

Ἡ παροῦσα ἀπόφασις δέον ὅπως δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α΄), συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν.Δ. 588/48 «περὶ ἐλέγχου τῆς πίστεως».

Ἀθῆναι, 14 Σεπτεμβρίου 1981

Ὁ Διευθυντὴς
ΔΗΜ. Γ. ΚΑΛΟΔΟΥΚΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

(5)

Περὶ ἀνακοινώσεως ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως περὶ προλήψεως τῆς ρυπάνσεως τῆς θαλάσσης ἐξ ἀπορρίψεως καταλοίπων καὶ ἄλλων ὑλῶν (Λονδῖνον, Μεξικόν, Μόσχα, Οὐάσιγκτων 29.12.1972).

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ἀνακοινοῖ ὅτι ἡ ὑπογραφεῖσα τὴν 29ην Δεκεμβρίου 1972 εἰς Λονδῖνον, Πόλιν τοῦ Μεξικοῦ, Μόσχαν καὶ Οὐασιγκτῶνα Σύμβασις περὶ προλήψεως τῆς ρυπάνσεως τῆς θαλάσσης ἐξ ἀπορρίψεως καταλοίπων καὶ ἄλλων ὑλῶν, κυρωθεῖσα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1147/1981 Νόμου, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 110 Φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τεῦχος Α΄ τῆς 23ης Ἀπριλίου 1981, ἐτέθη ἐν ἰσχύι ὡς πρὸς τὴν Χώραν μας, συμφώνως πρὸς τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου XIX αὐτῆς, τὴν 10ην Σεπτεμβρίου 1981.

Ἐπιφύλαξις διετυπώθη ὡς πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 1γ τοῦ ἄρθρου VII καὶ τοῦ ἄρθρου XIII αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1981

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Προϊστάμενος τῆς Εἰδ. Νομ. Ὑπηρεσίας
Κ. Π. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ
Εἰδικὸς Νομικὸς Σύμβουλος

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ